

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DA PRESIDENCIA, RELACIÓNS COAS CORTES E IGUALDADE

- 4717** *Real decreto 147/2019, do 15 de marzo, sobre compensación ao transporte marítimo e aéreo de mercadorías non incluídas no anexo I do Tratado de funcionamento da Unión Europea, con orixe ou destino nas illas Canarias.*

I

En aplicación do mandato contido no artigo 138.1 da Constitución española, relativo á necesidade de atender ao feito insular, véñse regulando desde o ano 1982, a través dun conxunto de reais decretos, un réxime de compensación ao transporte marítimo e aéreo de mercadorías con orixe ou destino nas illas Canarias, cuxa finalidade é compensar os sobrecostos que experimenta o tráfico de mercadorías non incluídas no anexo I do Tratado constitutivo da Comunidade Europea (substituído polo anexo I do Tratado de funcionamento da Unión Europea), como consecuencia da distancia do arquipélago canario do territorio peninsular e da Unión Europea.

O ata agora vixente Real decreto 362/2009, do 20 de marzo, sobre compensación ao transporte marítimo e aéreo de mercadorías non incluídas no anexo I do Tratado constitutivo da Comunidade Europea, con orixe ou destino nas illas Canarias, ditouse ao abeiro do artigo 149.1.20.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre tránsito e transporte aéreo e mariña mercante. Igualmente, responde á necesidade establecida no artigo 7 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, que dispón o establecemento dunha consignación anual nos orzamentos xerais do Estado (OXE) coa finalidade de abaratar o custo efectivo do transporte marítimo e aéreo de mercadorías interinsular e entre as illas Canarias e o resto de España, así como do transporte das exportacións dirixidas á Unión Europea, establecendo que o sistema de concesión das devanditas compensacións se determine regulamentariamente.

A compensación regulada polo Real decreto 362/2009 é unha «axuda de Estado» que, con ocasión do «Marco financeiro plurianual da Unión Europea 2007-2013», se notificou á Comisión Europea, que a autorizou mediante Decisión C (2009) 1475 final «axuda de Estado (Asunto N 389/2008)». Posteriormente, a partir do «Marco financeiro plurianual da Unión Europea 2014-2020», a norma de referencia da «axuda de Estado» encóntrase no Regulamento xeral de exención por categorías (RXC: Regulamento (UE) n.º 651/2014 da Comisión, do 17 de xuño de 2014, polo que se declaran determinadas categorías de axudas compatibles co mercado interior en aplicación dos artigos 107 e 108 do Tratado). En concreto, o artigo 107.3 do Tratado de funcionamento da Unión Europea (TFUE) establece que poderán considerarse compatibles co mercado interior as axudas destinadas ás rexións ultraperiféricas (Rup) consideradas no artigo 349 do TFUE. Como consecuencia do RXC, a axuda simplemente se comunica á Comisión Europea, que a prorroga mediante a «axuda n.º SA 40195 (2014/X)».

II

O presente real decreto substitúe o Real decreto 362/2009 coa finalidade non só de actualizar os seus preceptos, senón tamén para aclarar os conceptos e o contido dalgúns dos seus artigos, mellorar os trámites administrativos e reducir as cargas administrativas, sen que iso supoña unha menor seguridade de cara á acreditación fidedigna da compensación, en prol dunha Administración pública máis eficaz e eficiente.

En relación coa adecuación do presente real decreto aos cambios normativos, é unha necesidade introducir as novidades do Regulamento (UE) n.º 1303/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de decembro de 2013, polo que se establecen disposicións comúns relativas ao Fondo Europeo de Desenvolvemento Rexional, ao Fondo Social Europeo, ao Fondo de Cohesión, ao Fondo Europeo Agrícola de Desenvolvemento Rural e ao Fondo Europeo Marítimo e da Pesca, e polo que se establecen disposicións xerais relativas ao Fondo Europeo de Desenvolvemento Rexional, ao Fondo Social Europeo, ao Fondo de Cohesión e ao Fondo Europeo Marítimo e da Pesca, e se derroga o Regulamento (CE) n.º 1083/2006 do Consello. As novidades do Regulamento (UE) n.º 1303/2013 son, entre outras, a relativa ao aumento da porcentaxe de cofinanciamento do Fondo Europeo de Desenvolvemento Rexional destinado ás rexións ultraperiféricas (Feder-Rup) e a necesidade de que os solicitantes presenten unha solicitude previa de inclusión como potencial beneficiario do programa operativo do Fondo Europeo de Desenvolvemento Rexional (Feder) de Canarias (artigo 65.6 do Regulamento (UE) n.º 1303/2013), e unha declaración de capacidade para cumprir coas obrigas do documento que establece as condicións da axuda.

Outra novidade normativa é a aplicación, como norma de referencia, do RXEC que, no seu artigo 15.4, se refire ás axudas de funcionamento das Rup, dentro das cales se enmarca a axuda ao transporte de mercadorías. En consecuencia, o presente real decreto recolle, no seu artigo 7.5, as regras de acumulación entre as axudas de funcionamento. Nesta liña, a disposición derradeira vixésimo sétima da Lei 3/2017, do 27 de xuño, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2017, modifica o Real decreto lei 15/2014, do 19 de decembro, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, co obxecto de que os límites de acumulación das axudas de funcionamento sexan os que estableza en cada momento o RXEC.

Outra novidade da Lei 3/2017, do 27 de xuño, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2017, é que a súa disposición adicional centésimo vixésimo novena aumenta a porcentaxe de compensación do 70 por 100 ao 100 por 100, sempre que as consignacións orzamentarias asignadas ás compensacións sexan suficientes. Esta limitación entenderase sen efecto, sempre que os créditos orzamentarios afectados sexan declarados ampliables nas respectivas leis de orzamentos xerais do Estado.

O presente real decreto tamén recolle as novidades da nova Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, que son, entre outras, a aplicación do artigo 14.3 da mencionada lei, relativo á obriga de determinadas persoas físicas de presentación telemática das solicitudes, así como as novidades relativas ao dereito e á obriga de relacionarse electronicamente coas administracións públicas, como as relativas á identificación e sinatura electrónica, representación, documentación electrónica, entre outras. Esta opción responde á comprobación de que as persoas físicas de que se trata neste real decreto veñen xa demostrando na práctica a súa capacidade para utilizar os medios electrónicos nas súas relacións coas administracións públicas. Ademais, explícase a presentación, por medios electrónicos, da documentación, cunha especial referencia a que a Administración poderá solicitar de xeito motivado o cotexo da documentación achegada electronicamente e que a sinatura das solicitudes comporta a declaración de que son certos os datos consignados e a documentación que se achega.

III

Por outro lado, a aclaración de conceptos e contido dalgúns artigos do anterior real decreto ten lugar en relación coas operacións que non se consideran transformación, actualízase e establécese que estas se interpretarán de conformidade co novo Código alfanegueiro da Unión Europea. En canto aos custos compensables ou subvencionables, clarifícanse e inclúense custos, que realmente xa se recollen na «axuda de Estado (Asunto N 389/2008)» e no RXEC como os gastos conexos ao frete (xestión administrativa ou emisión de billetes, recargas por fretes especiais, alugamento das unidades de transporte frigorífico e, segundo os casos, dos retornos en baleiro) e as taxas do peso morto ou tara

dos elementos do transporte. Tamén se introduce unha explicación máis clara dos custos tipo, do cálculo e dos límites das compensacións en caso de acumulación con outras axudas ou subvencións e incorpóranse condicións para ser beneficiario da compensación (desenvolver a actividade económica en Canarias, pagar o transporte e non repercutir os custos do transporte a terceiros), facendo mención non só aos casos FOB senón tamén aos casos CIF. Finalmente, as obrigas dos beneficiarios unifícanse e explícanse mellor.

Como se apuntou, outro obxectivo importante é mellorar os trámites administrativos e reducir as cargas administrativas coas mesmas garantías xurídicas, en prol dunha Administración pública máis eficaz e eficiente. Neste sentido, destacan as melloras procedementais seguintes: incorpórase a posibilidade de solicitar informe ao Goberno de Canarias sobre a produción de «inputs» en Canarias e simplifícase a documentación que se debe achegar. En concreto, afóndase na regulación dos transportes en que participa un transportista intermediario e nos transportes en réxime FOB e CIF. Ademais, admítense as certificacións bancarias como xustificantes de pagamento. Por último, incorpóranse instrucións para presentar as solicitudes e establécese que o prazo de resolución (6 meses) comezará a contar non desde xaneiro senón desde xullo.

IV

En coherencia coas novas leis de 2015 do procedemento administrativo común das administracións públicas e de réxime xurídico do sector público, neste novo real decreto tratouse de asegurar a aplicación dos principios de boa regulación sobre a base de que, en todo momento, se pretendeu reforzar a seguridade xurídica e levar a cabo a avaliación periódica do ordenamento xurídico no ámbito de que aquí se trata.

Na tramitación da norma garantiuse a participación dos destinatarios da norma, de tal forma que, a audiencia non só se levou a cabo coas organizacións representativas afectadas, senón tamén coa Comunidade Autónoma de Canarias.

É vocación do presente real decreto desenvolver as previsións legais a que se fixo referencia, asegurando o correcto engarzamento dos distintos niveis normativos afectados, sen esquecer o impacto da unidade de mercado desde a perspectiva da insularidade que define e caracteriza estas axudas, así como a competitividade desde a perspectiva das empresas afectadas.

Este real decreto dítase de conformidade co disposto no artigo 149.1.20.^a da Constitución, en que se atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre tránsito e transporte aéreo e mariña mercante.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Fomento, da ministra de Facenda e da ministra de Política Territorial e Función Pública, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do 15 de marzo de 2019,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Sistema de compensacións

Artigo 1. Obxecto do sistema de compensacións.

Establécese un sistema de compensacións coa finalidade de abaratar o custo efectivo do transporte de mercadorías non incluídas no anexo I do Tratado de funcionamento da Unión Europea, entre as illas Canarias, desde estas ao resto de España e aos Estados membros da Unión Europea e, nos casos en que expresamente se determine, desde o resto de España e os Estados membros da Unión Europea cara ás illas Canarias.

Artigo 2. Produtos cuxo transporte é compensable.

1. Será compensable o transporte dos seguintes tipos de produtos non incluídos no anexo I do Tratado de funcionamento da Unión Europea:

- a) Produtos orixinarios ou transformados en Canarias.
- b) «Inputs» (materias primas e produtos intermedios) necesarios para a produción dos produtos do punto anterior, sempre que non se fabriquen en Canarias.
- c) Petróleo e os seus derivados, orixinarios ou transformados en Canarias.

2. Os produtos agrícolas transformados que se relacionan no Regulamento (UE) n.º 510/2014 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de abril de 2014, polo que se establece o réxime de intercambios aplicable a determinadas mercadorías resultantes da transformación de produtos agrícolas, ou normativa europea que o substitúa, son compensables ao abeiro do presente real decreto.

Artigo 3. Compensación ao transporte de produtos orixinarios das illas Canarias ou transformados nestas.

1. O transporte marítimo e aéreo interinsular ou con destino ao resto de España de produtos orixinarios das illas Canarias ou que sufrisen nestas transformacións que aumenten o seu valor nos termos previstos no artigo 6 gozarán dunha compensación de ata o 100 por 100 dos custos regulados no artigo 7, coa limitación recollida no seu punto 4.

2. O transporte destes produtos con destino ao resto dos Estados membros da Unión Europea gozará tamén dunha compensación de ata o 100 por 100 dos custos regulados no artigo 7, estando limitada a devandita compensación, en todo caso, ao custo tipo calculado para o tráfico entre Canarias e Cádiz, no caso do tráfico marítimo, e Canarias-Madrid, no aéreo.

Artigo 4. Compensación ao transporte de produtos que poidan ser considerados «inputs» (materias primas ou produtos intermedios) de produtos orixinarios ou transformados nas illas Canarias.

O transporte marítimo e aéreo desde o resto de España e a Unión Europea ás illas Canarias de produtos orixinarios da Unión Europea que se consideren «inputs» para a produción ou transformación dos produtos recollidos no artigo anterior, e que non se fabriquen en Canarias, gozarán dunha compensación de ata o 100 por 100 dos custos regulados no artigo 7, coa limitación recollida no seu punto 4. En todo caso, cando se trate de produtos transportados desde a Unión Europea, a compensación estará limitada ao custo tipo calculado para o tráfico entre Canarias e Cádiz, no caso do tráfico marítimo, e Canarias e Madrid, no aéreo.

A Delegación do Goberno en Canarias poderá solicitar informe á consellaría competente do Goberno de Canarias respecto da fabricación en Canarias dos produtos.

Artigo 5. Compensación ao transporte de petróleo e dos seus derivados.

O transporte marítimo interinsular e con destino ao resto de España de produtos do petróleo e os seus derivados, orixinarios das illas Canarias ou que sufrisen nestas transformacións que aumenten o seu valor, gozará dunha compensación de ata o 10 por 100 dos custos regulados no artigo 7, coa limitación recollida no seu punto 4.

Artigo 6. Regras relativas á orixe e transformación das mercadorías cuxo transporte se compensa.

1. Para os efectos do establecido neste real decreto, enténdese que unha mercadoría é orixinaria da Unión Europea ou, se é o caso, das illas Canarias, cando sexa totalmente producida ou fabricada ou transformada nos respectivos territorios.

2. Entenderase que unha mercadoría foi transformada na Unión Europea ou, se é o caso, nas illas Canarias, cando sexa obxecto nos respectivos territorios de operacións produtivas ou de manipulación cuxo resultado implique unha modificación substantiva das súas características esenciais, de forma que supoñan un cambio de partida arancelaria ou, se ese cambio de partida non tiver lugar, que incorpore un valor engadido superior ao 20 por 100 do valor en alfándegas do produto.

3. Non se considerará que unha mercadoría foi obxecto de transformación cando as operacións realizadas sobre esta, aínda cando poidan implicar un cambio de partida arancelaria ou un aumento de valor engadido superior ao 20 por 100 do valor en alfándegas do produto, se limiten a algunha das seguintes operacións, que se interpretarán de conformidade co Regulamento delegado (UE) 2015/2446 da Comisión, do 28 de xullo de 2015, polo que se completa o Regulamento (UE) n.º 952/2013 do Parlamento Europeo e do Consello con normas de desenvolvemento relativas a determinadas disposicións do Código alfandegueiro da Unión Europea ou normativa europea que o substitúa:

a) As operacións destinadas a garantir a conservación dos produtos en bo estado durante o seu transporte e almacenamento (ventilación, tendedura, secado, separación de partes deterioradas e operacións similares) ou facilitar as operacións de traslado ou transporte.

b) As operacións simples de desempoadado, cribaxe, selección, clasificación, preparación de variedades, lavado e corte.

c) Os cambios de embalaxe e a división e agrupamento de vultos, o simple envasado en botellas, latas, frascos, bolsas, estoxos e caixas, a colocación sobre cartolinas, tableiros ou similares, e calquera outra operación sinxela de embalaxe.

d) A presentación de mercadorías en xogos ou conxuntos ou a posta en venda.

e) A colocación de marcas, etiquetas e outros signos distintivos similares nos mesmos produtos ou nas súas embalaxes.

f) A simple montaxe de partes de produtos para facer un produto completo.

g) A desmontaxe ou o cambio de uso.

h) A combinación de dúas ou máis operacións especificadas nas letras anteriores.

4. A Delegación do Goberno en Canarias poderá solicitar informe ao órgano da Administración pública que teña competencia sobre a materia acerca das operacións que non se consideran transformación.

Artigo 7. *Custos compensables, cálculo e límites.*

1. Os custos do transporte das mercadorías a que se refiren os artigos 3 a 5 son os seguintes:

a) Gastos de transporte que inclúe o frete e os gastos conexos a este: a xestión administrativa ou emisión de billetes e as recargas por fretes especiais, en función do tipo de mercadoría e das unidades de transporte empregadas, en especial, os custos de alugamento das unidades de transporte frigorífico de produtos perecedoiros. Ademais, considéranse gastos de transporte, só no caso dos transportes marítimos interinsulares, os custos do retorno ou volta á mesma illa de orixe dos elementos de transporte en baleiro cando toda a mercadoría da ida pertenza ao mesmo solicitante da compensación.

b) Custos de manipulación da mercadoría nos portos ou aeroportos de orixe e destino. Nos portos considéranse custos de manipulación as actividades de carga, estiba, descarga, desestiba e transbordo de mercadorías que se realicen integramente dentro da zona de servizo do porto e que garden conexión directa e inmediata cun buque determinado. Nos aeroportos considéranse custos de manipulación as actividades de carga, descarga e transporte da mercadoría entre a terminal do aeroporto e o avión.

c) Taxas ou outras exaccións portuarias ou aeroportuarias aplicadas directamente ás mercadorías transportadas e, se é o caso, ao peso morto ou tara dos elementos de transporte, tanto en portos ou aeroportos de orixe como nos de destino.

d) Custos dos controis de seguridade e protección. Nos portos comprenderán os custos de seguridade e protección dos buques e das instalacións portuarias, e nos aeroportos incluírán os custos por control de seguridade e por aplicación do Programa nacional de seguridade para a aviación civil.

e) Recarga por incremento do custo do combustible, cando se aplique.

2. Para efectos de delimitar a cantidade máxima compensable, elaboraranse anualmente custos tipo para o tráfico interinsular e para o traxecto Canarias-Cádiz, no caso do tráfico marítimo, e Madrid-Canarias, para o aéreo, referidos á suma das medias dos conceptos a que se refire o punto anterior.

3. A determinación dos custos tipo para cada traxecto será realizada anualmente polo Ministerio de Fomento, de forma transparente e mediante un procedemento de audiencia pública, en que se solicitará a información necesaria dos operadores independentes que actúan nas devanditas rutas. Os custos tipo estableceranse para as distintas unidades de transporte utilizadas habitualmente (quilos, metros lineais, contedores, toneladas).

A metodoloxía de aprobación dos custos tipo aprobarase mediante unha orde do Ministerio de Fomento logo de informe do Ministerio de Economía e Empresa.

4. A porcentaxe de compensación anual aplícase sobre o menor dos dous valores seguintes: ben sobre o total dos custos do transporte acreditado polo solicitante ou ben sobre o valor resultante de aplicar o correspondente custo tipo anual ás unidades de transporte acreditadas polo solicitante.

No caso dos transportes regulados no artigo 3 con destino ao resto de Estados membros da Unión Europea e dos regulados no artigo 4 con orixe desde a Unión Europea, a porcentaxe de compensación anual aplícase sobre o total dos custos do transporte acreditado polo solicitante, e esta compensación está limitada, en todo caso, ao custo tipo calculado para o tráfico entre Canarias e Cádiz, no caso do tráfico marítimo, e Canarias e Madrid, no aéreo.

5. A compensación ao transporte de mercadorías non incluídas no anexo I do Tratado de funcionamento da Unión Europea computarase, para os efectos da súa acumulación coas axudas recollidas no Real decreto 1758/2007, do 28 de decembro, polo que se aproba o Regulamento de desenvolvemento da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, nas materias referentes aos incentivos fiscais na imposición indirecta, á reserva para investimentos en Canarias e á zona especial canaria, ou normativa nacional que o substitúa, conforme o establecido nel.

Sen prexuízo do establecido no parágrafo anterior, a compensación ao transporte de mercadorías non poderá acumularse con outras axudas ou subvencións, calquera que sexa a súa procedencia, que cubran os mesmos custos do transporte.

6. A compensación ao transporte de mercadorías pode ser coxestionada pola Delegación do Goberno na Comunidade Autónoma de Canarias e o Goberno de Canarias. Neste caso, o importe total das compensacións concedidas por ambas as dúas administracións públicas non poderá superar o menor dos dous valores seguintes: ben o total dos custos do transporte acreditado polo solicitante ou ben o valor resultante de aplicar o correspondente custo tipo anual á unidade de transporte acreditada polo solicitante.

Artigo 8. *Limitacións porcentuais.*

1. No caso de que as consignacións orzamentarias asignadas ás compensacións non permitan alcanzar as porcentaxes máximas de compensación citadas nos artigos 3 a 5, a contía das compensacións que se deben conceder reducirase proporcionalmente para axustala á dispoñibilidade orzamentaria.

2. A limitación establecida no punto anterior entenderase sen efecto sempre que os créditos orzamentarios afectados sexan declarados ampliables na respectiva lei de orzamentos xerais do Estado.

Artigo 9. *Cofinanciamento das compensacións.*

Estas compensacións poderán ser cofinanciadas polo Fondo Europeo de Desenvolvemento Rexional destinado ás rexións ultraperiféricas, ou similar, na porcentaxe e baixo as condicións que estableza o Regulamento (UE) n.º 1303/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, ou normativa europea que o substitúa.

CAPÍTULO II

Condicións subxectivas das compensacións

Artigo 10. *Requisitos xerais e obrigas dos beneficiarios das compensacións e documentación acreditativa ao respecto.*

1. Serán beneficiarias das compensacións as seguintes persoas, físicas ou xurídicas:

a) No caso de mercadorías orixinarias ou transformadas en Canarias transportadas ao resto de España ou exportadas a Estados membros da Unión Europea, o remitente ou expendedor das mercadorías.

b) No caso dos envíos interinsulares de mercadorías, será indistintamente beneficiario da compensación o receptor ou o remitente, comprador ou vendedor, daquelas, que aboase os custos do transporte compensables.

c) No caso de «inputs» (materias primas ou produtos intermedios), que non se fabriquen en Canarias, enviados desde o resto de España ou doutros Estados membros da Unión Europea a Canarias, serán beneficiarios os receptores ou os destinatarios das mercadorías.

2. Para obter a condición de beneficiarios das compensacións, os solicitantes deberán desenvolver a súa actividade económica en Canarias e ter soportado os custos do transporte marítimo ou aéreo, ben porque o pagasen directamente ou indirectamente (FOB, CIF ou similares) ou ben porque o fixesen a través dun transportista intermediario. Ademais, en ningún caso os solicitantes poderán repercutir a terceiros os custos do transporte marítimo ou aéreo.

En caso de que o solicitante venda as mercadorías en réxime de contratación FOB («franco a bordo») ou similar en que o comprador asuma o pagamento do transporte, para obter a condición de beneficiario deberá demostrar, nos termos do artigo 12.2.d), que pagou indirectamente no prezo de venda das mercadorías os custos compensables do transporte marítimo ou aéreo.

En caso de que o solicitante compre as mercadorías en réxime de contratación CIF («custo, seguro e frete») ou similar en que o vendedor asuma o pagamento do transporte, para obter a condición de beneficiario deberá demostrar, nos termos do artigo 12.2.e), que pagou indirectamente no prezo de compra das mercadorías os custos compensables do transporte marítimo ou aéreo.

3. As obrigas dos beneficiarios das compensacións son as seguintes:

a) A presentación dunha declaración responsable orixinal, asinada electronicamente, en que certifiquen que non incorren nalgunha das circunstancias previstas no artigo 13 da Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións. Ademais, na mesma declaración responsable, os solicitantes certificarán, nos termos do artigo 10.2, que reúnen os requisitos para obter a condición de beneficiario. A Delegación do Goberno en Canarias facilitará o modelo da declaración responsable.

b) A presentación dunha declaración responsable orixinal, asinada electronicamente, en que certifiquen a obtención ou non das axudas a que se refire o artigo 7.5 e 6. A Delegación do Goberno en Canarias, que facilitará o modelo da declaración responsable, poderá realizar cos organismos ou coas entidades concedentes das axudas ou subvencións as comprobacións que considere oportunas. Para tal efecto, os solicitantes deberán autorizala para iso e deberán presentar toda a documentación que lles sexa

requirida ao respecto (envíos afectados, importes concedidos ou certificacións dos organismos concedentes).

c) A xestión dos rexistros contables a que estean obrigados de modo que permitan identificar de forma diferenciada as partidas ou os gastos concretos en que se materializaron as compensacións concedidas.

d) A acreditación, previamente ao cobramento, de que se encontran ao día nas obrigas tributarias e fronte á Seguridade Social. Os solicitantes poderán autorizar a Delegación do Goberno en Canarias para que esta realice as actuacións de comprobación oportunas ao respecto.

e) A presentación de toda a información e a documentación que lles sexa requirida pola Delegación do Goberno na Comunidade Autónoma de Canarias, pola Intervención Xeral da Administración do Estado e polo Tribunal de Contas, en relación coa compensación solicitada ou concedida.

f) Ao inicio de cada programa operativo do Fondo Europeo de Desenvolvemento Rexional (Feder) de Canarias, ou similar, a presentación dunha solicitude de inclusión, como potencial beneficiario dese programa, e unha declaración de capacidade para cumprir coas obrigas do documento que establece as condicións da axuda. Ademais, os solicitantes deberán dar a súa autorización para a súa inclusión na lista de operacións a que se refire o correspondente Regulamento (UE) n.º 1303/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, ou normativa europea que o substitúa. A Delegación do Goberno en Canarias facilitará o modelo da solicitude, da declaración de capacidade e da autorización.

Artigo 11. *Identificación e sinatura dos interesados no procedemento e representación.*

1. Os interesados identificaranse electronicamente, nos termos do artigo 9 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, a través dos sistemas seguintes:

a) Sistemas baseados en certificados electrónicos recoñecidos ou cualificados de sinatura electrónica expedidos por prestadores incluídos na «Lista de confianza de prestadores de servizos de certificación» española, sempre que estes inclúan como dato un número NIF ou NIE. No caso de persoas xurídicas, estas poderán identificarse con certificado de persoa física representante de persoa xurídica, sempre que a devandita persoa física teña poderes xerais, sexa administrador único ou solidario da organización, ou, polo menos, teña poderes específicos para actuar ante as administracións públicas.

b) Sistemas baseados en certificados electrónicos recoñecidos ou cualificados de selo electrónico expedidos por prestadores incluídos na «Lista de confianza de prestadores de servizos de certificación», cos mesmos requisitos que os previstos na letra anterior.

c) Sistemas de clave concertada, nos termos e condicións que se establezan.

2. Os interesados asinarán electronicamente, nos termos do artigo 10 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, a través de sistemas de sinatura electrónica recoñecida ou cualificada e avanzada baseados en certificados electrónicos recoñecidos ou cualificados de sinatura electrónica expedidos por prestadores incluídos na «Lista de confianza de prestadores de servizos de certificación». As persoas xurídicas poderán utilizar certificados cualificados de selo electrónico ou a sinatura electrónica do seu representante sempre que a devandita persoa física teña poderes xerais, sexa administrador único ou solidario da organización ou, polo menos, teña poderes específicos para actuar ante as administracións públicas.

3. Os interesados con capacidade de obrar poderán actuar por medio de representante, nos termos dos artigos 5 e 6 da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

As persoas físicas que realicen a sinatura ou a presentación electrónica de documentos en representación das entidades solicitantes ou beneficiarias das axudas deberán exercer a representación necesaria para cada actuación. O certificado electrónico deberá corresponder ao solicitante da axuda ou ao seu representante legal. O incumprimento desta obriga, de non se emendar, dará lugar a que o interesado se dea por desistido da súa solicitude.

Artigo 12. *Documentación xustificativa dos transportes realizados e do pagamento.*

1. A acreditación dos transportes realizados e do pagamento dos custos correspondentes efectuarase mediante a presentación, por medios electrónicos, de documentos electrónicos ou de documentos noutro soporte non electrónico, que sexan dixitalizados polo solicitante para a súa presentación electrónica. A Administración poderá solicitar de xeito motivado o cotexo da documentación achegada electronicamente polo interesado para o que poderá exixir a exhibición do documento orixinal.

A sinatura electrónica das solicitudes comportará a declaración de que son certos os datos consignados e a documentación que se achega, nos termos do artigo 28.7 da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

2. A documentación que se debe achegar é a seguinte:

a) En todos os casos se achegará factura da empresa transportista marítima ou aérea onde conste: o localizador, a data, a orixe e o destino do traxecto (con identificación dos traxectos de ida e volta), a identificación da unidade de transporte (matrícula e metros lineais; número de contedor e da súa capacidade de carga ou TEU «Twenty-foot Equivalent Unit»), a mercadoría e a súa cantidade, e os custos compensables do transporte marítimo ou aéreo, distinguíndose do transporte terrestre.

En caso de que na factura non figuren todos os conceptos anteriores, poderá complementarse cun certificado (orixinal, asinado e selado) da empresa transportista marítima ou aérea. Este certificado non substitúe a factura.

En caso de que na factura ou no certificado mencionados non se diferencie o transporte marítimo ou aéreo do transporte terrestre, exixirase declaración responsable do solicitante, en que conste que os custos do transporte non inclúen transporte terrestre. A Delegación do Goberno en Canarias facilitará modelos do certificado e da declaración responsable, que terán a validez temporal que indiquen.

b) No caso de que o transporte da mercadoría se realice a través de un ou varios transportistas intermediarios, a documentación que se debe achegar será a correspondente ao que facture e repercute os custos do transporte ao solicitante. En caso de que o transportista intermediario estea vinculado co solicitante, nos termos do artigo 18 da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, ou lei que a substitúa, achegarse, ademais da documentación da letra anterior, a seguinte:

1.º) Declaración responsable do transportista intermediario en que certifique que repercutiu ao solicitante os custos de transporte e que o propio transportista non presentou simultaneamente solicitudes para a compensación dos mencionados custos repercutidos. A Delegación do Goberno en Canarias facilitará o modelo da declaración responsable, que terá a validez temporal que indique.

2.º) Factura do transportista intermediario cos mesmos requisitos e regulación previstos na letra anterior para a factura da empresa transportista marítima ou aérea.

c) No caso de que o transportista intermediario que facture e repercute os custos do transporte non estea vinculado co solicitante, nos termos do artigo 18 da Lei 27/2014, do 27 de novembro, ou lei que a substitúa, non se achegará a documentación a que se refire a letra a) deste número, senón a documentación da letra b) deste. Cando existan dúbidas sobre a documentación presentada, a Delegación do Goberno en Canarias poderá exixir a documentación a que se refire a letra a) deste número.

Nestes casos, exixirase declaración responsable do solicitante, en que certifique que non está vinculado co transportista intermediario. A Delegación do Goberno en Canarias facilitará o modelo da declaración responsable, que terá a validez temporal que indique.

d) No caso de que as mercadorías se vendan en réxime de contratación FOB («franco a bordo») ou similar, o solicitante presentará a factura da empresa transportista marítima ou aérea, nos termos da letra a) deste número, e a factura de venda da mercadoría, onde se desconte especificamente do prezo de venda da mercadoría o importe dos custos compensables do transporte marítimo ou aéreo. As facturas de venda poden complementarse con certificados dos compradores das mercadorías.

Nestes casos, cando o transporte da mercadoría se realice a través de transportista intermediario, observarase o disposto nas letras b) e c) deste número.

e) No caso de que as mercadorías fosen compradas polo solicitante en réxime CIF («custo, seguro e frete») ou similar, o solicitante presentará a factura da empresa transportista marítima ou aérea, nos termos da letra a) deste número, e a factura de compra da mercadoría, onde se inclúa especificamente no prezo de compra da mercadoría o importe dos custos compensables do transporte marítimo ou aéreo. As facturas de compra poden complementarse con certificados dos vendedores das mercadorías.

Nestes casos, cando o transporte da mercadoría se realice a través de transportista intermediario, observarase o disposto nas letras b) e c) deste número.

f) En todos os casos se exixirá que se xustifique o pagamento das facturas recollidas nos puntos anteriores, e aceptaranse todos os medios de pagamento admisibles en dereito que acrediten fidedignamente o pagamento material dos transportes.

En calquera caso, aceptaranse como xustificante do pagamento as certificacións bancarias orixinais, seladas e asinadas por un responsable da entidade de crédito, que conteñan: a data, o importe, o ordenante e o beneficiario.

g) Para os tráxicos interinsulares, con destino ao resto de España ou á Unión Europea, achegarse adicionalmente declaración responsable en que o solicitante certifique que a mercadoría (co seu código TARIC «código do arancel integrado das comunidades europeas») é orixinaria ou transformada nas illas Canarias, nos termos do artigo 6, e que a porcentaxe de mercadoría de orixe canaria, que consta nas solicitudes, é certa. A Delegación do Goberno en Canarias facilitará os modelos da declaración responsable, que terán a validez temporal que indique. En caso de dúbida sobre a orixe da mercadoría, poderase exixir a acreditación ao respecto do provedor da mercadoría e a presentación da factura de compravenda da mercadoría.

h) Para os tráxicos desde o resto de España e a Unión Europea ás illas Canarias de produtos orixinarios da Unión Europea, que se consideren «inputs» para a produción ou transformación en Canarias, e que non se fabriquen nas illas, achegarse adicionalmente declaración responsable en que o solicitante da mercadoría certifique que esta é orixinaria dun Estado membro da Unión Europea e que a destinará á produción ou á transformación en Canarias dos seus produtos e non á venda directa. A Delegación do Goberno en Canarias facilitará o modelo da declaración responsable, que terá a validez temporal que indique. En caso de dúbida sobre a orixe da mercadoría, poderase exixir a acreditación ao respecto do provedor da mercadoría e a presentación da factura de compravenda da mercadoría.

i) Nos tráxicos que non sexan interinsulares achegarse adicionalmente o documento unificado alfandegueiro (DUA).

CAPÍTULO III

Procedemento

Artigo 13. *Presentación de solicitudes.*

1. As solicitudes presentaranse obrigatoriamente por medios electrónicos. Os interesados poderán acceder á sede electrónica da Administración, a través do punto de acceso xeral electrónico da Administración, na URL: <https://sede.administracionespublicas.gob.es/pagina/index/directorio/atlantis>.

2. As solicitudes deberán presentarse dentro dos quince primeiros días hábiles dos meses de abril, xullo, outubro e xaneiro de cada ano, e achegarse a documentación salientada no artigo 12, referida aos transportes realizados no trimestre inmediatamente anterior para os cales se solicita a compensación.

Cada unha das solicitudes presentadas abranguerá todos os envíos realizados nun trimestre para un determinado traxecto, con independencia de que se transporten distintas mercadorías, e determinarase, se é o caso, a porcentaxe compensable destas.

3. A documentación acreditativa da personalidade dos solicitantes e a súa capacidade para ser perceptores de subvencións públicas presentárase durante os quince primeiros días hábiles do mes de xullo de cada ano, en que se resolva a compensación, que se corresponderá co ano inmediatamente seguinte ao da realización dos transportes e da presentación de solicitudes.

Artigo 14. *Instrución.*

1. A Delegación do Goberno en Canarias levará a cabo a comprobación das solicitudes e da documentación xustificativa, conforme as instrucións que permitan cumprir coas exixencias establecidas para os proxectos cofinanciados polo Feder. Así mesmo, poderá solicitar dos interesados tanta documentación sexa necesaria para a axeitada determinación da existencia do dereito á compensación.

2. Ao procedemento seranlle de aplicación as regras xerais contidas na Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións, e o seu regulamento xeral de aplicación, aprobado polo Real decreto 887/2006, do 21 de xullo, e na Lei 39/2015, do 1 de outubro.

Artigo 15. *Resolución e notificación.*

1. Unha vez revisada a solicitude e determinada a contía da compensación que se debe aboar segundo o regulado nos artigos 3 a 5 e 8, a Delegación do Goberno na Comunidade Autónoma de Canarias resolverá sobre as solicitudes presentadas e as correspondentes propostas de gasto, e pode aprobar e recoñecer as obrigas, así como interesar os pagamentos das compensacións correspondentes a transportes realizados durante o ano inmediatamente anterior.

2. As compensacións concederanse mediante resolución do delegado do Goberno na Comunidade Autónoma de Canarias, que poñerá fin á vía administrativa e que se notificará aos interesados.

3. O prazo máximo para a resolución das solicitudes será de seis meses e contarase desde a data en que a documentación acreditativa da personalidade dos solicitantes e a súa capacidade para ser perceptores de subvencións públicas, a que se refire o artigo 13.3, teña entrada no rexistro electrónico da Administración xeral do Estado.

Disposición transitoria primeira. *Aplicación aos transportes realizados desde o ano 2015.*

O artigo 9 do presente real decreto será de aplicación aos transportes realizados desde o ano 2015 inclusive.

Disposición transitoria segunda. *Aplicación aos transportes realizados desde o ano 2016.*

En virtude da disposición adicional centésimo vixésimo novena da Lei 3/2017, do 27 de xuño, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2017, e da disposición adicional centésimo cuadraxésimo oitava da Lei 6/2018, do 3 de xullo, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2018, a porcentaxe do 100 por 100, regulada nos artigos 3 e 4 do presente real decreto, será de aplicación aos transportes realizados desde o 1 de xaneiro de 2016, unicamente respecto aos custos compensables recollidos no Real decreto 362/2009, do 20 de marzo, sobre compensación ao transporte marítimo e aéreo de mercadorías non incluídas no anexo I do Tratado constitutivo da Comunidade Europea, con orixe ou destino nas illas Canarias.

A Delegación do Goberno en Canarias poderá ditar as instrucións necesarias relativas á concesión das compensacións adicionais ás xa concedidas para os transportes realizados desde o 1 de xaneiro de 2016.

Disposición transitoria terceira. *Solicitudes de compensación presentadas e en tramitación a partir da entrada en vigor do presente real decreto.*

1. A porcentaxe do 100 por 100, regulada nos artigos 3 e 4 do presente real decreto, será de aplicación ás solicitudes de compensación presentadas a partir da entrada en vigor do presente real decreto respecto a todos os custos compensables recollidos neste.

2. A aquelas solicitudes de compensación a transportes realizadas desde o ano 2018 que se estivesen tramitando no momento da entrada en vigor deste real decreto seralles de aplicación o disposto nos números 2 a 6 do artigo 7 e os artigos 10 e 12.

Disposición derogatoria única. *Derogación de normas.*

Queda derogado o Real decreto 362/2009, do 20 de marzo, sobre compensación ao transporte marítimo e aéreo de mercadorías non incluídas no anexo I do Tratado constitutivo da Comunidade Europea, con orixe ou destino nas illas Canarias, e cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido neste.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación normativa.*

Facúltanse os ministros de Fomento e de Facenda para ditaren, no ámbito das súas competencias, as disposicións necesarias para o desenvolvemento e aplicación do presente real decreto, con especial atención á utilización de medios electrónicos que axilien e abaraten os trámites para as empresas e para a Administración pública.

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.20.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre tránsito e transporte aéreo e mariña mercante.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

O disposto no presente real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 15 de marzo de 2019.

FELIPE R.

A vicepresidenta do Goberno e ministra da Presidencia,
Relacións coas Cortes e Igualdade,
CARMEN CALVO POYATO